

Pastorale brief van paus Benedictus XVI aan de katholieken van Ierland

19 maart 2010

1. Geliefde broeders en zusters van de Kerk in Ierland. Met grote zorg schrijf ik u als herder van de universele Kerk. Evenals u ben ik diep geschokt door de berichten die zijn verschenen over het misbruik van kwetsbare kinderen en jongeren door leden van de Kerk in Ierland, in het bijzonder priesters en religieuzen. Ik kan alleen maar de ontzetting en het gevoel verraden te zijn delen dat velen van u hebben ervaren toen zij kennis kregen van deze zondige en misdadige handelingen en de manier waarop de autoriteiten van de Kerk van Ierland hiermee zijn omgegaan.

Zoals u weet, heb ik kortgeleden de Ierse bisschoppen uitgenodigd voor een bezoek hier in Rome om verslag te doen hoe zij met deze kwesties in het verleden zijn omgegaan en om de stappen aan te geven die zij hebben genomen om een antwoord te geven op deze ernstige situatie. Samen met enkele hoge prelaten van de Romeinse Curie heb ik geluisterd naar wat zij hadden te zeggen, zowel individueel als ook als groep. Zij hebben een analyse gegeven van de fouten die begaan zijn en van de lessen die zij hebben geleerd. Ook hebben zij een beschrijving gegeven van de huidige programma's en protocollen. Onze gedachtewisseling was openhartig en constructief. Ik heb er vertrouwen in

dat de bisschoppen als resultaat van deze gesprekken zich in een sterkere positie bevinden om de taak voort te zetten om het onrecht uit het verleden te herstellen en ruimere thema's in verband met misbruik van minderjarigen aan te pakken overeenkomstig de eisen van de gerechtigheid en de leer van het evangelie.

2. De ernst van deze vergrijpen en het vaak inadequate antwoord hierop van de kant van de kerkelijke autoriteiten in uw land in overweging nemend, heb ik van mijn kant besloten deze pastorale brief te schrijven om tot uitdrukking te brengen hoezeer ik u nabij ben en u een weg van genezing, vernieuwing en herstel voor te stellen.

Zoals velen in uw land naar voren hebben gebracht, is het probleem van misbruik van minderjarigen niet iets specifiek van Ierland of van de Kerk. De taak die u nu te wachten staat, is echter het probleem van misbruik dat zich heeft voorgedaan binnen de katholieke gemeenschap van Ierland aan te pakken en dit te doen met moed en vastberadenheid. Laat niemand denken dat deze pijnlijke situatie in korte tijd zal worden opgelost. Er zijn stappen gezet, maar er blijft nog veel meer te doen. Er is vasthoudendheid en gebed nodig, met groot

vertrouwen in de genezende kracht van Gods genade.

Tegelijkertijd moet ik ook mijn overtuiging tot uitdrukking brengen dat, wil de Kerk van Ierland herstellen van deze smartelijke wonde, zij op de eerste plaatsen overstaan van de Heer en anderen de zonden die zijn begaan tegen weerloze kinderen moet erkennen. Een dergelijk bewustzijn, gepaard aan een oprecht verdriet over de zonden jegens de slachtoffers en hun families moet leiden tot een gemeenschappelijke inspanning om de bescherming van kinderen tegen dergelijke misdaden in de toekomst veilig te stellen.

Terwijl u de uitdagingen van dit ogenblik onder ogen ziet, vraag ik u om zich de rots te herinneren “waaruit gij zijt gehouwen” (*Jes. 51, 1*). Denkt na over de edelmoedige, vaak heldhaftige bijdragen aan de Kerk en de mensheid als zodanig door de voorbije generaties Ierse mannen en vrouwen en laat dit u aanzetten tot zelfonderzoek en een geëngageerd programma van kerkelijke en persoonlijke vernieuwing. Het is mijn gebed dat de Kerk van Ierland, bijgestaan door de voorpraak van haar vele heiligen en gezuiverd door boetedoening, de huidige crisis te boven komt en weer een overtuigend getuige wordt van de waarheid en de goedheid van de almachtige God, zichtbaar gemaakt in zijn Zoon Jezus Christus.

3. De katholieken van Ierland hebben zich in de geschiedenis een enorme weldadige kracht betoond zowel in eigen vaderland als daarbuiten. Keltische monniken, zoals de heilige Columbanus, verbreidden het evangelie in West-Europa, daarmee de basis leggend voor de middeleeuwse monastieke cultuur. De idealen van heil-

igheid, liefde en transcendente wijsheid die afkomstig zijn uit het christelijk geloof, zijn tot uitdrukking gekomen in het bouwen van kerken en kloosters en het stichten van scholen, bibliotheken en ziekenhuizen, die de spirituele identiteit van Europa bevestigden. Die Ierse monniken ontleenden hun kracht en inspiratie aan een hecht geloof, de sterke leiding en het oprechte morele handelen van de Kerk in hun vaderland.

Vanaf de zestiende eeuw moesten de katholieken in Ierland een lange periode van vervolging doormaken en gedurende deze periode streden zij ervoor om de vlam van het geloof brandend te houden in gevaarlijke en moeilijke omstandigheden. De heilige Oliver Plunkett, aartsbischop van Armagh en martelaar, is het beroemdste voorbeeld van een reeks moedige zonen en dochters van Ierland die bereid waren hun eigen leven te geven voor de trouw aan het evangelie. Na de katholieke emancipatie was de Kerk vrij om opnieuw te groeien. Families en ontelbare personen die het geloof gedurende de tijden van beproeving hadden behouden, werden de katalysatoren van een sterke terugkeer van het Ierse katholicisme in de negentiende eeuw. De Kerk verschaftte onderwijsvoorzieningen, vooral aan de armen, en dat zou leiden tot een grote bijdrage aan de Ierse samenleving. Onder de vruchten van de nieuwe katholieke scholen was een groei van roepingen: generaties priesters, zusters en misiebroeders verlieten het vaderland om op ieder continent dienstbaar te zijn, vooral in de Engelssprekende wereld. Zij waren bewonderenswaardig, niet alleen vanwege de omvang van hun aantal, maar ook vanwege de kracht van het geloof en de sterkte van hun pastorale inzet. Vele bissdommen, vooral in Afrika, Amerika en

Australië, hebben de vruchten geplukt van de aanwezigheid van Ierse priesters en religieuzen, die het evangelie verkondigden en parochies, scholen en universiteiten, klinieken en ziekenhuizen oprichtten ten dienste van zowel katholieken als de maatschappij in het algemeen, met een bijzondere aandacht voor de behoeften van de armen.

In bijna alle families van Ierland is er iemand geweest - een zoon of een dochter, een tante of een oom - die zijn leven aan de Kerk heeft gegeven. Terecht blijven Ierse families hun dierbaren die hun eigen leven aan Christus hebben gegeven door de gave van het geloof met anderen te delen en het te verwerklijken in een liefdevolle dienst aan God en de naaste, eren en liefhebben.

4. De laatste decennia heeft de Kerk in uw land echter nieuwe en de ernstige uitdagingen voor het geloof die zijn voortgekomen uit een snelle verandering en secularisatie van de Ierse maatschappij onder ogen moeten zien. Er heeft een zeer snelle maatschappelijke verandering plaatsgevonden, die dikwijls een negatieve uitwerking had op de traditionele gehechtheid van het volk aan de leer en de katholieke waarden. Zeer vaak zijn de sacramentele en devotieele praktijken die het geloof ondersteunen en het in staat stellen te groeien, zoals bijvoorbeeld de veelvuldige biecht, het dagelijks gebed en de jaarlijkse retraite, verwaarloosd. In deze periode was ook veelbetekenend dat men, ook van de kant van priesters en religieuzen, ertoe neigde bepaalde wereldlijke wijzen van denken en oordelen over te nemen zonder voldoende te verwijzen naar het evangelie. De vernieuwingen van het Tweede Vaticaans Concilie werden soms verkeerd begrepen. Inderdaad was het gezien de

diepgaande maatschappelijke veranderingen werkelijk verre van gemakkelijk de beste manier te vinden om deze door te voeren. Er was in het bijzonder een goedbedoelde maar onjuiste neiging om een strafrechtelijke benadering van situaties die niet in overeenstemming waren met het kerkelijk recht te vermijden. In deze algemene context moeten wij proberen het onthutsende probleem van seksueel misbruik van kinderen te begrijpen, dat in een alles behalve geringe mate heeft bijgedragen aan een verzwakking van het geloof en het verlies van respect voor de Kerk en haar leer.

Alleen wanneer men zorgvuldig de elementen onderzoekt die aanleiding hebben gegeven tot de huidige crisis, is het mogelijk een heldere diagnose te stellen van de oorzaken ervan en afdoende remedies hiervoor te vinden. Zeker, onder de factoren die ertoe hebben bijgedragen, kunnen wij noemen; inadequate procedures om de geschiktheid te bepalen van kandidaten voor het priesterschap en het religieuze leven; onvoldoende menselijke, morele, intellectuele en geestelijke vorming in de seminaries en noviciaten; een neiging in de maatschappij om de geestelijkheid en andere gezaghebbende figuren te begunstigen en een misplaatste zorg om de goede naam van de Kerk en om de schandalen te vermijden, die als resultaat hebben gehad dat toepassing van de geldende canonieke straffen en bescherming van de waardigheid van iedere persoon achterwege bleven. Handelen is dringend noodzakelijk om deze factoren die zo tragische gevolgen hebben gehad voor het leven van de slachtoffers en hun families aan te pakken. Deze factoren hebben het licht van het evangelie zelfs meer verduisterd dan het geval was in de eeuwen van vervolging.

5. Bij verschillende gelegenheden heb ik vanaf mijn uitverkiezing tot de stoel van Petrus slachtoffers ontmoet van seksueel misbruik en ben ik bereid dit ook in de toekomst te doen. Ik heb bij hen gezeten, ik heb naar hun verhalen geluisterd, ik heb kennis genomen van hun lijden, ik heb met hen en voor hen gebeden. Eerder in mijn pontificaat heb ik in mijn zorg om dit thema aan te pakken de bisschoppen van Ierland bij gelegenheid van hun ad limina-bezoek in 2006 gevraagd de “waarheid vast te stellen van wat er in het verleden is gebeurd, alle gepaste maatregelen te nemen en te vermijden dat dit zich in de toekomst zou herhalen, te garanderen dat de principes van gerechtigheid ten volle geëerbiedigd worden en vooral de slachtoffers en al degenen die zijn getroffen door deze schandelijke misdaden, te genezen” (*Toespraak tot de bisschoppen van Ierland*, 18 oktober 2006).

Met deze brief wil ik u allen, als volk van God in Ierland, aansporen na te denken over de wonden die zijn toegebracht aan het lichaam van Christus, over de noodzakelijke, soms pijnlijke remedies om deze te verbinden en te genezen en over de behoefte aan eenheid, liefde en wederzijdse hulp in het lange proces van herstel en kerkelijke vernieuwing. Ik wend mij nu tot u met woorden die recht uit mijn hart komen, en ik wens tot ieder van u individueel en tot u allen te spreken als broeders en zusters in de Heer.

6. Tot de slachtoffers van misbruik en hun families

U hebt verschrikkelijk geleden en dat spijt mij werkelijk. Ik weet dat niets het kwaad ongedaan kan maken dat u hebt geleden. Uw vertrouwen is beschaamd en uw waardigheid geschonden. Velen van u

hebben ervaren dat, toen u voldoende moed had om te spreken over wat u was overkomen, niemand naar u luisterde. Degenen onder u die het slachtoffer van misbruik zijn geweest in internaten, moeten hebben gevoeld dat er geen manier was om aan het lijden te ontkomen. Het is begrijpelijk dat u het moeilijk vindt te vergeven of met de Kerk te worden verzoend. Namens haar breng ik openlijk de schaamte en de spijt tot uitdrukking die wij allen voelen. Tegelijkertijd vraag ik u om de hoop niet te verliezen. In de gemeenschap van de Kerk ontmoeten wij Jezus Christus, Hijzelf was slachtoffer van onrecht en zonde. Evenals u draagt Hij nog steeds de wonden van zijn onrechtvaardig lijden. Hij begrijpt de diepte van uw smart en de voortdurende uitwerking ervan op uw leven en relaties met anderen, uw relatie met de Kerk inbegrepen. Ik weet dat enkelen van u het moeilijk vinden zelfs een kerk binnen te gaan na wat er is gebeurd. Echter, dezelfde wonden van Christus, die zijn veranderd door zijn heilzaam lijden, zijn de instrumenten waardoor de macht van het kwaad is gebroken en wij worden herboren tot het leven en de hoop. Ik geloof – ook in de donkerste en meest hopeloze omstandigheden – vast in de helende kracht van zijn opofferende liefde, die bevrijding en de belofte van een nieuw begin brengt.

Nu ik mij tot u wend als herder, die bezorgd is om het welzijn van alle kinderen van God, vraag ik u nederig na te denken over wat ik u heb gezegd. Ik bid dat u, wanneer u nadert tot Christus en aan het leven van zijn Kerk deelneemt – een Kerk, gezuiverd door boetedoening en vernieuwd in de herderlijke liefde – ertoe kunt komen de eindeloze liefde van Christus voor ieder van u opnieuw te ontdekken. Ik vertrouw erop dat u op deze wijze

in staat zult zijn verzoening, diepe innerlijke genezing en vrede te vinden.

7. Tot de priesters en religieuzen die kinderen hebben misbruikt

U hebt het vertrouwen dat in u werd gesteld door onschuldige jongeren en hun ouders, geschonden. U moet hiervoor verantwoording afleggen voor de almachtige God, evenals voor de daartoe bevoegde rechtbanken. U hebt de achting van het volk van Ierland verloren en smaad en schande gebracht over uw medebroeders. Wie onder u priester is, heeft de heiligheid van het heilige wijdingssacrament, waarin Christus zich in ons en onze handelingen tegenwoordig stelt geschonden. Samen met de enorme schade die de slachtoffers is toegebracht, is er grote schade berokkend aan de Kerk en het publieke beeld van het priesterschap en het religieuze leven.

Ik spoor u aan uw geweten te onderzoeken, uw verantwoordelijkheid voor de zonden die u hebt bedreven op u te nemen en nederig uw spijt te betuigen. Oprechte spijt opent de deur naar Gods vergeving en de genade van ware beterschap. Door te bidden en boete te doen voor hen die u hebt gekrenkt, moet u trachten uw handelingen weer goed te maken. Het heilzame offer van Christus heeft de kracht zelfs de zwaarste zonde te vergeven en ook uit het verschrikkelijkste het goede voort te brengen. Tegelijkertijd eist Gods gerechtigheid dat wij verantwoording van onze daden afleggen zonder iets te verbergen. Erkent openlijk uw schuld, onderwerpt u aan de eisen van de gerechtigheid, maar wanhoopt niet aan de barmhartigheid van God.

8. Tot de ouders

U bent ten diepste geschokt toen u de verschrikkelijke dingen moest vernemen die plaatsvonden in een omgeving die de veiligste van allemaal had moeten zijn. In de wereld van vandaag is het niet gemakkelijk een thuis te stichten en kinderen op te voeden. Zij verdienen het bemind en gewenst op te groeien in een veilige omgeving, met een sterk gevoel voor hun identiteit en hun waarde. Zij hebben er recht op om te worden opgevoed in authentieke, morele waarden, die geworteld zijn in de waardigheid van de menselijke persoon, om te worden geïnspireerd door ons katholiek geloof en manieren van gedrag en houding te leren die hen brengen tot een gezond zelfrespect en een duurzaam geluk. Deze edele en veeleisende taak wordt op de eerste plaats aan u, hun ouders, toevertrouwd. Ik spoor u aan uw aandeel hierin op u te nemen om de best mogelijke zorg voor de kinderen te garanderen, zowel in huis als in de maatschappij in het algemeen. De Kerk zal van haar kant de maatregelen die de laatste jaren zijn genomen om de jongeren te beschermen in de omgeving van parochie en school, in praktijk brengen. Weest u ervan verzekerd dat ik, terwijl u uw belangrijke verantwoordelijkheid neemt, u nabij ben en u de steun van mijn gebed bied.

9. Tot de kinderen en jongeren in Ierland

Ik wens een bijzonder woord van bemoeiding tot jullie te richten. Jullie ervaring met de Kerk verschilt zeer van die van jullie ouders en grootouders. De wereld is zeer veranderd, sinds de tijd dat zij jullie leeftijd hadden. Desondanks zijn allen in iedere generatie geroepen dezelfde levensweg af te leggen, wat de omstan-

digheden ook zijn. Wij zijn allen gechoqueerd door de zonden en fouten van enkele leden van de Kerk, vooral van degenen die in het bijzonder werden uitgekozen om de jongeren te leiden en te dienen. *In de Kerk* zullen jullie echter Jezus Christus vinden, die dezelfde is gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid (vgl. *Hebr.* 13, 8). Hij houdt van jullie en voor jullie heeft Hij zichzelf geofferd op het kruis. Zoekt een persoonlijke relatie met Hem in de gemeenschap van zijn Kerk, omdat Hij nooit jullie vertrouwen zal beschamen! Hij alleen kan aan jullie diepste verlangens beantwoorden en jullie leven zijn volle betekenis geven door het te richten op de dienst aan de ander. Houdt jullie ogen gericht op Jezus en zijn goedheid en koestert de vlam van het geloof in jullie hart. Samen met jullie broeders en zusters in Ierland kijk ik naar jullie, opdat jullie trouwe leerlingen zijn van onze God en met jullie zo noodzakelijke enthousiasme en idealisme bijdragen aan de wederopbouw en vernieuwing van onze geliefde Kerk.

10. Tot de priesters en religieuzen van Ierland

Wij allen lijden ten gevolge van de zonden van onze medebroeders, die een heilig vertrouwen hebben geschonden en niet op de juiste en verantwoorde wijze de beschuldigingen van misbruik hebben behandeld. Ten opzichte van de krenking en verontwaardiging die dit heeft veroorzaakt, niet alleen onder leken, maar onder u en uw religieuze gemeenschappen, voelen velen van u zich persoonlijk ontmoedigd en ook verlaten. Ik ben mij er bovendien van bewust dat u in de ogen van sommigen schuldig bent door samenwerking hieraan en als medeverantwoordelijk wordt beschouwd voor de misda-

den van anderen. In deze tijd van lijden wil ik u mijn erkentelijkheid betuigen voor de toewijding van uw leven als priester en religieus en uw apostolaat en ik nodig ik u uit opnieuw uw geloof in Christus te bevestigen, uw liefde voor zijn Kerk en uw vertrouwen in de belofte van het evangelie van verlossing, vergeving en innerlijke vernieuwing. Op deze wijze zult u allen laten zien dat waar de zonde woekert, de genade mateloos wordt (vgl. *Rom.* 5, 20).

Ik weet dat velen van u teleurgesteld, geschokt en boos zijn over de wijze waarop deze kwesties door sommige oversten van u zijn behandeld. Desondanks is het wezenlijk dat u nauw samenwerkt met de autoriteiten en dat u zich inspant ervoor te zorgen dat de maatregelen die zijn genomen om het hoofd te bieden aan de crisis, werkelijk evangelisch, juist en doeltreffend zijn. Ik spoor u vooral aan steeds duidelijker mannen en vrouwen van gebed te worden door moedig de weg te gaan van bekering, zuivering en verzoening te volgen. Zo zal de Kerk in Ierland nieuw leven en nieuwe levenskracht putten uit uw getuigenis van de verlossende kracht van de Heer, zichtbaar gemaakt in uw leven.

11. Tot mijn medebroeders in het bisschopsambt

Men kan niet ontkennen dat enkelen van u en van uw voorgangers soms ernstig in gebreke zijn gebleven bij het toepassen van de normen van het canonieke recht, zoals die sinds lange tijd zijn vastgelegd inzake misdrijven van kindermisbruik. Er werden ernstige fouten gemaakt bij het behandelen van beschuldigingen. Ik begrijp hoe moeilijk het was de omvang en de complexiteit van het probleem te

vatten, betrouwbare inlichtingen te krijgen en juiste beslissingen te nemen in het licht van de uiteenlopende adviezen van deskundigen. Desondanks moet men erkennen dat er zware beoordelingsfouten werden gemaakt en dat het aan leiding ontbrak. Dit alles heeft uw geloofwaardigheid en doeltreffendheid ondermijnd. Ik waardeer de pogingen die u heeft ondernomen om de fouten uit het verleden weer goed te maken en te garanderen dat zij zich niet meer zullen herhalen. Blijft niet alleen de normen van het canonieke recht in praktijk brengen bij het behandelen van gevallen van misbruik van kinderen, maar blijft ook samenwerken met de burgerlijke autoriteiten op het terrein van hun bevoegdheid. Het is duidelijk dat de religieuze oversten evenzo moeten doen. Ook zij hebben deel genomen aan de recente ontmoetingen hier in Rome met het doel een duidelijke en coherente benadering van deze kwestie te bepalen. Het is noodzakelijk dat de normen van de Kerk in Ierland ter bescherming van kinderen voortdurend worden herzien en bijgewerkt en op een volledige en onpartijdige wijze worden toegepast in overeenstemming met het canoniek recht.

Alleen een vastberaden handelen in alle oprechtheid en doorzichtigheid zal het respect en de welwillendheid van de Ieren jegens de Kerk waaraan wij ons leven hebben gewijd, herstellen. Dit moet vóór alles voortkomen uit een zelfonderzoek, een innerlijke zuivering en een geestelijke vernieuwing. Het volk van Ierland verwacht terecht dat u mannen van God bent, dat u heilig bent, dat u in eenvoud leeft, dat u iedere dag de persoonlijke bekering zoekt. Voor hen bent u volgens de uitdrukking van de heilige Augustinus bisschop; maar samen met hen bent u geroepen volgelingen van Christus te zijn

(vgl. *Preek 340, 1*). Ik spoor u dus aan uw gevoel van verantwoordelijkheid voor God te vernieuwen, in solidariteit met uw volk te groeien en uw pastorale zorg voor alle leden van uw kudde te verdiepen. Weest in het bijzonder gevoelig voor het geestelijke en morele leven van uw priesters. Weest een voorbeeld met uw eigen leven, weest hen nabij, luistert naar hun zorgen, geeft hun moed in deze tijd van moeilijkheden en voedt de vlam van hun liefde voor Christus en hun inzet in dienst van hun broeders en zusters.

Ook de leken moeten worden bemoedigd om hun rol in het leven van de Kerk te spelen. Zorgt ervoor dat zij zo worden gevormd dat zij op een duidelijke en overtuigende wijze rekenschap kunnen afleggen van het evangelie in de moderne maatschappij (vgl. *1 Petr. 3, 15*) en vollediger samenwerken met het leven en de zending van de Kerk. Dit zal op zijn beurt u helpen weer geloofwaardige leiders en getuigen van de verlossende waarheid van Christus te worden.

12. *Tot alle gelovigen van Ierland*

De ervaring van een jongere met de Kerk zou altijd moeten bewegen tot een persoonlijke en bezielende ontmoeting met Jezus Christus in een gemeenschap die liefheeft en voedsel biedt. In deze omgeving moeten de jongeren worden bemoedigd om uit te groeien tot hun volledige menselijke en geestelijke persoonlijkheid, om te streven naar de hoge idealen van heiligheid, liefde en waarheid en inspiratie te putten uit de rijkdommen van een grote godsdienstige en culturele traditie. In onze steeds meer gesecculariseerde maatschappij, waarin ook wij christenen het vaak moeilijk vinden om over de transcendente dimensie van ons bestaan

te spreken, moeten wij nieuwe wegen vinden om aan jongeren de schoonheid en de rijkdom door te geven van de vriendschap met Jezus Christus in de gemeenschap van zijn Kerk. Bij het onder ogen zien van de huidige crisis zijn maatregelen om goed om te gaan met individuele misdaden van wezenlijk belang. Maar dat alleen is niet voldoende: er is een nieuwe visie nodig om de huidige en de toekomstige generatie ertoe te brengen zich de schat van ons gemeenschappelijk geloof eigen te maken. Door de weg te gaan die door het evangelie wordt gewezen, door de geboden te onderhouden en uw leven steeds meer gelijkvormig te maken aan de persoon van Jezus Christus zult u de diepe vernieuwing ervaren waaraan vandaag zoveel behoefte is. Ik nodig u allen uit om op deze weg te volharden.

13. Geliefde broeders en zusters in Christus, met diepe zorg jegens u allen in deze tijd van verdriet, waarin de broosheid van het menselijk bestaan zo duidelijk is geopenbaard, heb ik u deze woorden van bemoediging en steun willen voorhouden. Ik hoop dat u ze zult ontvangen als een teken van mijn geestelijke nabijheid en mijn vertrouwen in uw vermogen om een antwoord te geven op de uitdagingen van dit uur door opnieuw inspiratie en kracht te putten uit de nobele tradities van Ierland van trouw aan het evangelie, volharding in het geloof en vastberadenheid in het nastreven van heiligheid. Samen met u allen bid ik met aandrang dat met Gods genade de wonden die veel mensen en families hebben getroffen, kunnen worden genezen en dat de Kerk in Ierland een tijd van wedergeboorte en geestelijke vernieuwing mag meemaken.

14. *Ik wil u enkele concrete initiatieven voorhouden om de situatie aan te pakken*

Aan het einde van mijn ontmoeting met de bisschoppen van Ierland heb ik gevraagd dat de Veertigdagentijd van dit jaar wordt beschouwd als een tijd van gebed voor een uitstorting van Gods barmhartigheid en gaven van heiligheid en kracht van de Heilige Geest over de Kerk in uw land. Ik nodig u allen uit om uw boetedoening op vrijdag het gehele jaar van nu af tot Pasen 2011 aan dit doel te wijden. Ik vraag u om uw vasten, uw gebed, uw lezen van de Heilige Schrift en uw werken van barmhartigheid op te dragen om de genade van de genezing en de vernieuwing voor de Kerk van Ierland te verkrijgen. Ik moedig u aan om het sacrament van verzoening opnieuw te ontdekken en vaker gebruik te maken van de veranderende kracht van de genade ervan.

Er dient ook bijzondere aandacht te worden geschonken aan de eucharistische aanbidding en in ieder bisdom zullen er kerken of kapellen dienen te zijn, speciaal voor dit doel bestemd. Ik vraag dat parochies, seminaries, religieuze huizen en kloosters tijd in te plannen voor de eucharistische aanbidding, zodat allen de mogelijkheid hebben om daaraan deel te nemen. Met een vurig gebed voor de werkelijke aanwezigheid van de Heer kunt u genoegdoening voor de zonden van misbruik tot stand brengen die zoveel schade hebben aangericht, en tegelijkertijd de genade afsmecken van een hernieuwde kracht en een dieper gevoel van hun zending bij bisschoppen, priesters, religieuzen en gelovigen.

Ik vertrouw erop dat dit programma zal leiden tot een wedergeboorte van de Kerk

in Ierland, in de volheid van de waarheid zelf van God, daar het de waarheid is die vrij maakt (vgl. *Joh.* 8,32).

Nadat ik bij mezelf te rade ben gegaan en voor deze kwestie heb gebeden, wil ik bovendien een apostolische visitatie aan enkele bisdommen van Ierland, evenals aan seminaries en religieuze congregaties aankondigen. De visitatie heeft ten doel de lokale Kerk te helpen bij haar weg van vernieuwing en zal worden vastgesteld in samenwerking met de bevoegde bureaus van de Romeinse Curie en de Bisschoppenconferentie van Ierland. Bijzonderheden zullen te zijner tijd bekend worden gemaakt.

Bovendien stel ik voor dat men een missie op nationaal niveau houdt voor alle bisschoppen, priesters en religieuzen. Ik hoop dat u – door te putten uit de competentie van ervaren predikers en organisatoren van retraites, zowel uit Ierland als ook van elders, en door de conciliedocumenten, de liturgische rituelen van wijding en professie en de recente pauselijke onderrichtingen opnieuw te onderzoeken – tot een diepere waardering komt van ieders roeping om zo de wortels opnieuw te ontdekken van uw geloof in Jezus Christus en u overvloedig te laven aan de bronnen van het levende water dat Hij u biedt door middel van de Kerk.

In dit Jaar van de Priester vertrouw ik in het bijzonder de figuur van de heilige Johannes Maria Vianney aan u toe, die een zo rijk begrip had van het mysterie van het priesterschap. “De priester”, zo schreef hij, “heeft de sleutel tot de schatten van de hemel: hij opende deur, hij is de rentmeester van de goede God, de beheerder van zijn goederen”. De pastoor van Ars begreep goed hoezeer een

gemeenschap is gezegend, wanneer zij wordt gediend door een goede en heilige priester: “Een goede herder, een herder naar Gods hart is de grootste schat die de goede God kan geven aan een parochie en een van de kostbaarste gaven van de goddelijke barmhartigheid.” Moge op voorspraak van de heilige Johannes Maria Vianney het priesterschap in Ierland weer opleven en de hele Kerk in Ierland groeien in achting voor de gave van het priesterlijk dienstwerk.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om nu reeds allen te danken die betrokken zullen worden bij de inzet om de apostolisch visitatie en de missie te organiseren, evenals de vele mannen en vrouwen die zich in heel Ierland inzetten voor de bescherming van kinderen in een kerkelijke omgeving. Vanaf het ogenblik dat men de ernst en de omvang van het probleem van seksueel misbruik van kinderen in katholieke instellingen begon te begrijpen, heeft de Kerk een geweldige hoeveelheid werk verzet in vele delen van de wereld met het doel het probleem aan te pakken en te verhelpen. Terwijl men geen moeite mag sparen om bestaande procedures te verbeteren en aan te passen, bemoedigt mij het feit dat de beschermingsmaatregelen die lokale Kerken zich hebben eigengemaakt, in enkele delen van de wereld worden beschouwd als een na te volgen model voor andere instellingen.

Ik wil deze brief afsluiten met een bijzonder *gebed voor de Kerk van Ierland* en ik doe u dit toekomen met de zorg die een vader heeft voor zijn kinderen en de liefde van een christen zoals u, verontwaardigd over en gewond door hetgeen in uw geliefde Kerk is gebeurd. Moge de heilige Maagd Maria, terwijl u dit gebed zult

gebruiken in uw gezinnen, parochies en gemeenschappen, u beschermen en leiden langs de weg die voert naar een hechtere eenheid met haar gekruisigde en verrezen Zoon. Met grote liefde en vast vertrouwen in Gods beloften geef ik u allen van harte mijn apostolische zegen als onderpand van kracht en vrede in de Heer.

Uit het Vaticaan, 19 maart 2010, Hoogfeest van de heilige Jozef

Benedictus XVI

© Copyright 2010 - Libreria Editrice Vaticana / Secretariaat RK Kerk

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers

Gebed voor de Kerk van Ierland

God van onze vaders,
vernieuw ons in het geloof dat voor ons leven en heil is,
in de hoop die vergeving en innerlijke vernieuwing belooft,
in de liefde die onze harten zuivert en opent
om U en in U al onze broeders en zusters lief te hebben.

Heer Jezus Christus,
moge de Kerk in Ierland zijn duizendjarige inzet hernieuwen
voor de vorming van onze jongeren op de weg van waarheid,
goedheid, heiligheid en edelmoedige dienst aan de maatschappij.

Heilige Geest, vertrooster, Voorspreker en Leidsman,
geef een nieuwe lente van heiligheid en apostolische ijver
voor de Kerk in Ierland.

Mogen onze droefheid en tranen,
onze oprechte inzet om de fouten uit het verleden te herstellen,
en ons vaste voornemen van verbetering
overvloedige vruchten dragen van genade voor de verdieping van het geloof
in onze gezinnen, parochies, scholen en verenigingen,
voor de geestelijke vooruitgang van de Ierse maatschappij
en voor de groei van liefde, gerechtigheid, vreugde en
vrede in de gehele menselijke familie.

Aan U, Drievuldigheid, vertrouwen wij
in het volle vertrouwen op de bescherming van Maria,
Koningin van Ierland, onze Moeder,
en van de heilige Patrick, de heilige Brigida en alle heiligen,
onzelf, onze kinderen,
en de hele Kerk van Ierland toe.

Amen.

Perscommuniqué Nederlandse bisschoppen

Reactie op de brief van Benedictus XVI aan de Ierse katholieken

Utrecht – 20 maart 2010 – De Nederlandse bisschoppen reageren met waardering en instemming op de pastorale brief van paus Benedictus XVI over seksueel misbruik. De voorzitter van de Nederlandse Bisschoppenconferentie, mgr. A. van Luyn, en de referent voor het onderzoek naar misbruik in de Nederlandse katholieke Kerk, mgr. G. de Korte, laten dat vandaag weten.

Alhoewel de brief gericht is tot de katholieke gemeenschap van Ierland, menen de bisschoppen dat de paus ook een voor Nederland relevante boodschap heeft. De paus drukt zijn medeleven en oprechte spijt uit ten aanzien van de slachtoffers en hun families. De bisschoppen betrekken deze woorden volledig op de slachtoffers in Nederland. Zij sluiten zich van harte aan bij de paus wanneer hij zegt: “uw vertrouwen werd verraden en uw integriteit geweld aangedaan. Velen van u hebben ervaren dat, wanneer u moedig genoeg was om te spreken over hetgeen u werd aangedaan, niemand luisterde. Zij onder u die werden misbruikt in kostscholen moeten gevoeld hebben dat er geen ontsnappen was aan hun lijden. Het is begrijpelijk dat u het moeilijk vindt om te vergeven en zich te verzoenen met de Kerk. In haar naam druk ik openlijk de schaamte en wroeging uit die wij allen voelen. Tegelijkertijd vraag ik u de hoop niet te verliezen.”

De bisschoppen van Nederland nemen aandachtig kennis van de voorstellen die de paus doet om gerechtigheid voor de slachtoffers, boete, genezing en herstel van vertrouwen te bevorderen. Wanneer de paus spreekt over de grote fouten die door het leiderschap van de Kerk gemaakt zijn, fouten die de geloofwaardigheid ondermijnd hebben, willen bisschoppen en religieuze oversten hun eigen verantwoordelijkheden ook kritisch onder ogen zien (conform perscommuniqué 9 maart jl.). Het voorgenomen onafhankelijke onderzoek, waarvoor voormalig Kamer voorzitter Deetman inmiddels voorbereidende werkzaamheden verricht, zal voor dat punt zeker aandacht hebben.